COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 10.7.2024
COM(2024) 281 final

2024/0155 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Libaneză privind cooperarea dintre Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și autoritățile Republicii Libaneze competente pentru cooperarea judiciară în materie penală

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere se referă la încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Libaneză privind cooperarea dintre Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și autoritățile Republicii Libaneze competente pentru cooperarea judiciară în materie penală (denumit în continuare „acordul”).

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) coordonează investigațiile și urmăririle penale ale formelor grave de criminalitate transfrontalieră în Europa și în afara acesteia. În calitate de centru al Uniunii Europene (UE) pentru cooperarea judiciară în materie penală, Eurojust sprijină autoritățile naționale de investigare și urmărire penală.

Într-o lume globalizată, necesitatea cooperării dintre autoritățile judiciare implicate în investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor grave nu se oprește la frontierele Uniunii. Având în vedere creșterea numărului de cazuri de criminalitate transfrontalieră, este esențial să se obțină informații din afara jurisdicției proprii. Prin urmare, Eurojust ar trebui să poată coopera îndeaproape și să facă schimb de date cu caracter personal cu autoritățile judiciare ale anumitor țări terțe în măsura necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, în cadrul cerințelor prevăzute de Regulamentul (UE) 2018/1727[1] (denumit în continuare „Regulamentul privind Eurojust”). În același timp, este important să se asigure existența unor garanții adecvate în ceea ce privește protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal.

Eurojust poate face schimb de date operaționale cu caracter personal cu țări terțe în cazul în care este îndeplinită una dintre cerințele prevăzute la articolul 56 alineatul (2) literele (a)-(c) din Regulamentul privind Eurojust:

- Comisia a decis, în temeiul articolului 57, că țara terță sau organizația internațională în cauză asigură un nivel adecvat de protecție sau, în absența unei astfel de decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, s-au oferit sau există garanții adecvate în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) sau, în absența atât a unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, cât și a unor astfel de garanții adecvate, se aplică o derogare pentru situații specifice în temeiul articolului 59 alineatul (1);
- între Eurojust și țara terță sau organizația internațională în cauză a fost încheiat înainte de 12 decembrie 2019 un acord de cooperare care permite schimbul de date operaționale cu caracter personal, în conformitate cu articolul 26a din Decizia 2002/187/JAI[2] sau
- între Uniune și țara terță sau organizația internațională în cauză a fost încheiat în temeiul articolului 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)

[1] Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului, JO L 295, 21.11.2018, p. 138.

[2] JO L 63, 6.3.2002, p. 1.

un acord internațional care prevede garanții adecvate în ceea ce privește protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor.

În prezent, Eurojust are acorduri de cooperare, încheiate în baza articolului 26a din Decizia 2002/187/JAI, care permit schimbul de date cu caracter personal cu Muntenegru, Ucraina, Republica Moldova, Liechtenstein, Elveția, Macedonia de Nord, SUA, Islanda, Norvegia, Georgia, Albania și Serbia. În temeiul articolului 80 alineatul (5) din Regulamentul privind Eurojust, aceste acorduri de cooperare rămân valabile.

De la 12 decembrie 2019, dată de la care se aplică Regulamentul privind Eurojust, și în temeiul tratatelor, Comisia este responsabilă, în numele Uniunii, de negocierea acordurilor internaționale cu țările terțe privind cooperarea și schimbul de date cu caracter personal cu Eurojust. În conformitate cu capitolul V din Regulamentul privind Eurojust, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Eurojust poate stabili și menține relații de cooperare cu parteneri externi prin intermediul unor acorduri de lucru. Însă, aceste acorduri de lucru nu pot constitui, în sine, un temei juridic pentru schimbul de date cu caracter personal.

În vederea consolidării cooperării judiciare dintre Eurojust și anumite țări terțe, Comisia a adoptat o Recomandare de decizie a Consiliului de autorizare a deschiderii negocierilor pentru încheierea de acorduri între Uniunea Europeană și Algeria, Armenia, Bosnia și Herțegovina, Egipt, Israel, Iordania, Liban, Maroc, Tunisia și Turcia privind cooperarea dintre Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și autoritățile competente pentru cooperarea judiciară în materie penală ale acestor state terțe[3].

Consiliul a acordat autorizarea respectivă la 1 martie 2021, a adoptat un set de directive de negociere și a numit un comitet special care să asiste Consiliul în îndeplinirea acestei atribuții[4].

Negocierile cu Libanul au început în decembrie 2022. După cea de a doua rundă de negocieri, care a fost și ultima, ce a avut loc în iulie 2023, negociatorii au ajuns la un acord preliminar la 11 octombrie 2023. Negociatorii-șefi au parafat proiectul de text al acordului la [xx.xx.xxxx].

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Acordul a fost negociat ținând seama de directivele de negociere cuprinzătoare adoptate de Consiliu împreună cu autorizația de negociere la 1 martie 2021. Acordul este, de asemenea, consecvent cu politica existentă a Uniunii în domeniul cooperării judiciare.

În ultimii ani, s-au înregistrat progrese în ceea ce privește îmbunătățirea cooperării referitoare la schimbul de informații între statele membre, precum și între agențiile Uniunii și țările terțe. Regulamentul (UE) 2023/2131 de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1727 și a

[3] Recomandare de decizie a Consiliului de autorizare a deschiderii negocierilor pentru încheierea de acorduri între Uniunea Europeană și Algeria, Armenia, Bosnia și Herțegovina, Egipt, Israel, Iordania, Liban, Maroc, Tunisia și Turcia privind cooperarea dintre Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și autoritățile competente pentru cooperarea judiciară în materie penală din aceste state terțe, 19 noiembrie 2020, COM(2020) 743 final.

[4] Decizia Consiliului de autorizare a deschiderii negocierilor pentru încheierea de acorduri între Uniunea Europeană și Algeria, Argentina, Armenia, Bosnia și Herțegovina, Brazilia, Columbia, Egipt, Israel, Iordania, Liban, Maroc, Tunisia și Turcia privind cooperarea dintre Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și autoritățile competente pentru cooperarea judiciară în materie penală din aceste state terțe; a se vedea 6153/21 + ADD 1, decizie a Consiliului adoptată prin procedură scrisă la data de 1 martie 2021 (CM 1990/21).

Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului în ceea ce privește schimbul de informații digitale în cazurile de terorism[5] consolidează cadrul de cooperare al Eurojust cu țările terțe, oferind un temei juridic solid pentru detașarea unui procuror de legătură dintr-o țară terță la Eurojust și pentru cooperarea cu Eurojust.

De asemenea, Regulamentul (UE) 2022/838 de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1727 în ceea ce privește colectarea, conservarea și analizarea în cadrul Eurojust a probelor referitoare la genocid, la crime împotriva umanității și la crime de război[6] are o legătură puternică cu țările terțe. Ambele acte legislative subliniază importanța unei cooperări strânse cu țările terțe în vederea investigării și urmăririi penale a infracțiunilor grave.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este, de asemenea, conformă cu alte politici ale Uniunii.

Cooperarea judiciară în materie penală este una dintre acțiunile prevăzute în Primul plan de acțiune UE-Liban[7], care sprijină punerea în aplicare a Acordului euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Libaneză, pe de altă parte, care a intrat în vigoare la 1 aprilie 2006. S-a acordat o atenție deosebită cooperării judiciare în contextul combaterii terorismului și a criminalității organizate. Dezvoltarea cooperării judiciare în materie penală între instanțele din Liban și cele din statele membre ale UE a fost una dintre acțiunile prevăzute.

În Prioritățile parteneriatului UE-Liban adoptate în cadrul Consiliului de asociere UE-Liban din 11 noiembrie 2016[8], cele două părți au convenit că, pentru stabilitatea Libanului, sunt necesare progrese în ceea ce privește buna guvernanță și statul de drept. UE s-a angajat să coopereze cu Libanul, scopul fiind de a promova democrația și statul de drept, care sunt valori comune, și de a continua reforma sistemului de justiție, precum și de a combate corupția.

Libanul beneficiază de mai multe proiecte finanțate de UE în domeniul reformei justiției și al consolidării statului de drept, inclusiv în sectorul justiției penale.

În Comunicarea comună din 9 februarie 2021 intitulată „Un parteneriat reînnoit cu țările din vecinătatea sudică, *O nouă agendă pentru Mediterana*”[9] se prevede consolidarea cooperării

---

5 Regulamentul (UE) 2023/2131 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 octombrie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului și a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului în ceea ce privește schimbul de informații digitale în cazurile de terorism.

6 Regulamentul (UE) 2022/838 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1727 în ceea ce privește conservarea, analizarea și stocarea în cadrul Eurojust a probelor referitoare la genocid, la crime împotriva umanității, la crime de război și la infracțiuni conexe.

7 Propunere de decizie a Consiliului privind poziția care urmează să fie adoptată de Comunitatea Europeană și statele sale membre în cadrul Consiliului de asociere creat prin Acordul euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Libaneză, pe de altă parte, în ceea ce privește adoptarea Recomandării privind punerea în aplicare a Planului de acțiune UE-Liban, COM/2006/0365 final.

8 Decizia nr. 1/2016 a Consiliului de asociere UE-Liban de aprobare a Priorităților parteneriatului UE-Liban.

9 Comunicarea comună: Un parteneriat reînnoit cu țările din vecinătatea sudică, O nouă agendă pentru Mediterana – JOIN(2021) 2 final. eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021JC0002&qid=1718394456191

judiciare dintre UE și țările partenere din vecinătatea sudică, cu sprijinul Eurojust, inclusiv prin negocierea unor acorduri de cooperare între UE și țările partenere din vecinătatea sudică. Este recunoscut faptul că amenințările majore la adresa securității, cum ar fi terorismul, amenințările hibride, precum și criminalitatea informatică și criminalitatea organizată, care destabilizează regiunea, pot fi abordate numai prin eforturi comune.

Documentele strategice existente ale Comisiei susțin necesitatea îmbunătățirii eficienței și a eficacității cooperării în materie de asigurare a respectării legii și a cooperării judiciare în UE, precum și a extinderii cooperării cu țările terțe. Printre aceste documente strategice se numără Strategia UE privind uniunea securității[10], Agenda UE privind combaterea terorismului[11] și Strategia UE de combatere a criminalității organizate[12].

În conformitate cu aceste documente strategice, cooperarea internațională a fost consolidată și în domeniul asigurării respectării legii. Pe baza autorizației acordate de Consiliu[13], Comisia a negociat un acord cu Noua Zeelandă privind schimbul de date cu caracter personal cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol).

În același timp, este esențial ca cooperarea judiciară cu statele terțe să fie pe deplin conformă cu drepturile fundamentale consacrate în tratatele UE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

O serie de garanții deosebit de importante, în special cele incluse în capitolul II din acord, se referă la protecția datelor cu caracter personal, care este un drept fundamental în UE. În conformitate cu articolul 56 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind Eurojust, Eurojust poate transfera date cu caracter personal unei autorități a unei țări terțe în baza unui acord internațional încheiat între Uniune și țara terță respectivă în temeiul articolului 218 din TFUE care prevede garanții adecvate în ceea ce privește protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor.

Capitolul II din acord prevede astfel de garanții, inclusiv, în special, dispoziții care asigură faptul că o serie de principii și obligații în materie de protecție a datelor trebuie respectate de ambele părți (articolul 10 și următoarele), precum și dispoziții care asigură drepturi individuale exercitabile (articolul 14 și următoarele), supravegherea independentă (articolul 21) și căi de atac administrative și judiciare eficace în cazul încălcării drepturilor și garanțiilor recunoscute în acord care rezultă din prelucrarea datelor cu caracter personal (articolul 22).

Este necesar să se găsească un echilibru între întărirea securității și protejarea drepturilor omului, inclusiv a datelor cu caracter personal și a vieții private. Comisia s-a asigurat că acordul prevede un temei juridic pentru schimbul de date cu caracter personal efectuat în scopul cooperării judiciare în materie penală, oferind în același timp garanții adecvate în ceea ce privește protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice.

---

10 COM(2020) 605 final, 24.7.2020.
11 COM(2020) 795 final, 9.12.2020.
12 COM(2021) 170 final, 14.4.2021.
13 Decizia 7047/20 a Consiliului din 23 aprilie 2020 și documentul CM 2178/20 al Consiliului din 13 mai 2020.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Articolul 218 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unei decizii „*privind încheierea acordului*”. Întrucât propunerea se referă la domenii în care se aplică procedura legislativă ordinară, este necesară aprobarea Parlamentului European și, prin urmare, temeiul juridic procedural este articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v) din TFUE.

Temeiul juridic material depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt are mai degrabă un caracter accesoriu, actul legislativ trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv pe cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant. Propunerea are două obiective și elemente principale, și anume cooperarea dintre Eurojust și Liban în materie penală, precum și stabilirea unor garanții adecvate în ceea ce privește protecția vieții private și a altor drepturi și libertăți fundamentale ale persoanelor fizice în cadrul acestei cooperări. Prin urmare, temeiul juridic material trebuie să fie articolul 16 alineatul (2) și articolul 85 din TFUE.

Astfel, prezenta propunere se întemeiază pe articolul 16 alineatul (2) și pe articolul 85 din TFUE, coroborate cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v) din TFUE.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Regulamentul privind Eurojust stabilește norme specifice privind datele cu caracter personal transferate de Eurojust în afara UE. Articolul 56 alineatul (2) din Regulamentul privind Eurojust enumeră situațiile în care Eurojust poate transfera în mod legal date cu caracter personal autorităților judiciare ale țărilor terțe. Din această prevedere rezultă că, pentru transferurile structurale de date cu caracter personal efectuate de Eurojust către Liban, este necesară încheierea unui acord internațional cu caracter obligatoriu între UE și Liban, care să ofere garanții adecvate în ceea ce privește protecția vieții private și a altor drepturi și libertăți fundamentale ale persoanelor fizice. În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din TFUE, acordul intră astfel în sfera competenței externe exclusive a Uniunii. Prin urmare, prezenta propunere nu face obiectul analizei subsidiarității.

• Proporționalitate

Obiectivele Uniunii în ceea ce privește prezenta propunere, astfel cum sunt prezentate mai sus, pot fi îndeplinite numai prin încheierea unui acord internațional cu caracter obligatoriu, care să prevadă măsurile de cooperare necesare și să asigure, în același timp, protecția adecvată a drepturilor fundamentale. Dispozițiile acordului se limitează la ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivelor principale ale acestuia. Acțiunea unilaterală a statelor membre față de Liban nu reprezintă o alternativă, deoarece Eurojust are un rol unic. De asemenea, acțiunea unilaterală nu ar oferi o bază suficientă pentru cooperarea judiciară dintre Eurojust și țările terțe și nu ar asigura protecția necesară a drepturilor fundamentale.

• Alegerea instrumentului

În conformitate cu articolul 56 din Regulamentul privind Eurojust, în absența unei constatări a caracterului adecvat al nivelului de protecție, Eurojust poate efectua transferul structural de date operaționale cu caracter personal către o țară terță numai pe baza unui acord internațional încheiat în temeiul articolului 218 din TFUE care prevede garanții adecvate în ceea ce

privește respectarea protecției vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor [articolul 56 alineatul (2) litera (c)]. În conformitate cu articolul 218 alineatul (6) din TFUE, semnarea unui astfel de acord se autorizează printr-o decizie a Consiliului.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Nu se aplică.

- **Consultări cu părțile interesate**

Nu se aplică.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

În cadrul procesului de negociere, Comisia nu a recurs la expertiză externă.

- **Evaluarea impactului**

Nu se aplică.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Nu se aplică.

- **Drepturile fundamentale**

Schimbul de date cu caracter personal și prelucrarea acestora de către autoritățile unei țări terțe constituie o ingerință în drepturile fundamentale la viață privată și la protecția datelor. Cu toate acestea, acordul asigură necesitatea și proporționalitatea oricărei astfel de ingerințe prin garantarea aplicării unor garanții adecvate în materie de protecție a datelor pentru datele cu caracter personal transferate, în conformitate cu legislația Uniunii.

Capitolul II se referă la protecția datelor cu caracter personal. Pe această bază, articolele 10-20 prevăd principiile fundamentale în materie de protecție a datelor, cum ar fi limitarea scopului, calitatea datelor și normele aplicabile prelucrării categoriilor speciale de date, obligațiile aplicabile operatorilor, inclusiv în ceea ce privește păstrarea datelor, ținerea evidențelor, securitatea și transferurile ulterioare, drepturile individuale exercitabile, inclusiv în ceea ce privește accesul, rectificarea și procesul decizional automatizat, supravegherea independentă și eficace, precum și căile de atac administrative și judiciare.

Garanțiile acoperă toate formele de prelucrare a datelor cu caracter personal în contextul cooperării dintre Eurojust și Republica Libaneză. Exercitarea anumitor drepturi individuale poate fi amânată, limitată sau refuzată atunci când este necesar și proporțional, ținând seama de drepturile și interesele fundamentale ale persoanei vizate, din motive importante de interes public, în special pentru a preveni riscurile la adresa unei investigații sau urmăriri penale în curs. Acest lucru este conform cu legislația UE.

De asemenea, atât Uniunea Europeană, cât și Republica Libaneză se vor asigura că o autoritate publică independentă responsabilă cu protecția datelor (autoritatea de supraveghere) monitorizează aspectele care afectează viața privată a persoanelor fizice, pentru a proteja drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul acordului.

În conformitate cu articolul 29 alineatul (3) din acord, acordul nu se aplică decât din momentul în care ambele părți și-au notificat reciproc îndeplinirea obligațiilor prevăzute în acord, inclusiv a celor legate de protecția datelor cu caracter personal, și notificarea este acceptată. De asemenea, și în scopul de a consolida în continuare garanțiile pentru protecția datelor cu caracter personal, articolul 29 alineatul (4) din acord prevede că o parte amână transferul de date cu caracter personal atât timp cât cealaltă parte nu a prevăzut prin lege și nu a pus în aplicare garanțiile și obligațiile prevăzute în capitolul II din acord (Schimbul de informații și protecția datelor).

Pe lângă dispozițiile articolului 29 alineatul (4), articolul 32 alineatul (2) din acord prevede posibilitatea de a suspenda transferul de date cu caracter personal în cazul unei încălcări sistematice sau semnificative a condițiilor acordului sau în cazul în care o astfel de încălcare este iminentă. Totodată, articolul 32 alineatul (3) prevede posibilitatea de a suspenda, în urma consultării celeilalte părți, aplicarea integrală sau parțială a acordului în cazul unei încălcări materiale concrete sau iminente ori al neîndeplinirii condițiilor acordului. Dispozițiile corelate de la articolele 29 și 32 garantează faptul că transferurile de date cu caracter personal nu pot fi inițiate până când nu se prevăd efectiv toate garanțiile necesare și că pot fi amânate sau suspendate cu celeritate în cazul în care condițiile necesare nu mai sunt îndeplinite.

De asemenea, acordul garantează că schimbul de date cu caracter personal dintre Eurojust și Republica Libaneză este conform atât cu principiul nediscriminării, cât și cu articolul 52 alineatul (1) din cartă, care asigură faptul că ingerințele în drepturile fundamentale garantate de cartă sunt limitate la ceea ce este strict necesar pentru a îndeplini în mod efectiv obiectivele de interes general urmărite, sub rezerva principiului proporționalității.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Nu este necesar un plan de punere în aplicare deoarece acordul va intra în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează lunii în care Uniunea Europeană și Republica Libaneză și-au notificat reciproc încheierea procedurilor aferente.

În ceea ce privește monitorizarea, Uniunea Europeană și Republica Libaneză examinează în comun punerea în aplicare a acordului la un an de la intrarea sa în vigoare și, ulterior, la intervale regulate, precum și la cererea uneia dintre părți și în baza unei decizii comune. De asemenea, părțile evaluează împreună acordul la patru ani de la data de la care a devenit aplicabil.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 include obiectivele acordului.

Articolul 2 definește domeniul de aplicare al cooperării.

Articolul 3 include definițiile unor termeni importanți din acord.

Articolul 4 stabilește obligația Libanului de a desemna cel puțin un punct de contact în cadrul autorităților sale naționale competente, care nu poate fi identic cu procurorul de legătură. Se desemnează un punct de contact și pentru chestiunile legate de terorism.

Articolul 5 prevede detașarea procurorului de legătură la Eurojust.

Articolul 6 prevede condițiile de participare a reprezentanților Libanului la reuniunile operaționale și strategice ale Eurojust.

Articolul 7 prevede că Eurojust poate asista Libanul în instituirea de echipe comune de anchetă și că i se poate solicita să furnizeze asistență financiară sau tehnică.

Articolul 8 prevede faptul că Eurojust poate detașa un magistrat de legătură în Liban.

Articolul 9 stabilește scopurile prelucrării datelor în temeiul acordului.

Articolul 10 enumeră principiile generale privind protecția datelor aplicabile în temeiul acordului.

Articolul 11 asigură garanții suplimentare în ceea ce privește prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal și a diferitelor categorii de persoane vizate.

Articolul 12 limitează procesul decizional complet automatizat care utilizează date cu caracter personal transferate în temeiul acordului.

Articolul 13 restricționează transferul ulterior al datelor cu caracter personal primite.

Articolul 14 prevede dreptul de acces, inclusiv dreptul de a obține confirmarea că datele cu caracter personal aferente persoanei vizate sunt prelucrate în temeiul acordului, precum și informații esențiale privind prelucrarea.

Articolul 15 prevede dreptul la rectificarea și ștergerea datelor, precum și la restricționarea prelucrării acestora, în anumite condiții.

Articolul 16 prevede notificarea încălcării securității datelor cu caracter personal care afectează datele cu caracter personal transferate în temeiul acordului, garantând că respectivele autorități competente se notifică reciproc fără întârziere cu privire la încălcare și că notifică încălcarea fără întârziere autorității lor de supraveghere, precum și că iau măsuri pentru a atenua eventualele efecte negative ale încălcării.

Articolul 17 prevede informarea persoanei vizate cu privire la o încălcare a securității datelor cu caracter personal care este susceptibilă să afecteze grav drepturile și libertățile sale.

Articolul 18 include norme privind stocarea, examinarea, corectarea și ștergerea datelor cu caracter personal.

Articolul 19 impune păstrarea evidențelor privind colectarea, modificarea, accesul, divulgarea, inclusiv transferurile ulterioare, combinarea și ștergerea datelor cu caracter personal.

Articolul 20 include obligații privind securitatea datelor, asigurând punerea în aplicare a măsurilor tehnice și organizaționale de protecție a datelor cu caracter personal partajate în temeiul prezentului acord.

Articolul 21 impune supravegherea eficace și asigurarea respectării garanțiilor prevăzute în acord, asigurând faptul că există o autoritate publică independentă responsabilă cu protecția datelor (autoritatea de supraveghere) care să monitorizeze aspectele care afectează viața privată a persoanelor fizice, inclusiv normele interne relevante în temeiul acordului, pentru a proteja drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

Articolul 22 prevede căi de atac administrative și judiciare, asigurând faptul că persoanele vizate au dreptul la căi de atac administrative și judiciare eficace în cazul în care, în urma

prelucrării datelor lor cu caracter personal, le-au fost încălcate drepturile și garanțiile recunoscute în acord.

Articolul 23 prevede că schimbul de informații clasificate și sensibile neclasificate ale UE și protecția acestora sunt reglementate de un acord de lucru privind confidențialitatea încheiat între Eurojust și autoritățile competente ale Libanului.

Articolul 24 prevede responsabilitatea autorităților competente. De exemplu, autoritățile competente răspund de orice prejudiciu cauzat unei persoane fizice ca urmare a unor erori de drept sau de fapt în informațiile partajate.

Articolul 25 prevede că, în principiu, fiecare parte suportă propriile cheltuieli legate de punerea în aplicare a acordului.

Articolul 26 prevede încheierea unui acord de lucru între Eurojust și autoritățile competente ale Libanului.

Articolul 27 prevede relația cu alte instrumente internaționale, asigurând faptul că acordul nu va aduce atingere și nici nu va afecta dispozițiile legale privind schimbul de informații prevăzute în orice tratat, acord sau înțelegere dintre Liban și orice stat membru al Uniunii Europene.

Articolul 28 prevede notificarea punerii în aplicare a acordului.

Articolul 29 prevede dispoziții privind intrarea în vigoare și aplicarea acordului.

Articolul 30 prevede modificări ale acordului.

Articolul 31 prevede examinarea și evaluarea acordului.

Articolul 32 prevede soluționarea diferendelor și clauza de suspendare.

Articolul 33 include dispoziții privind denunțarea acordului.

Articolul 34 prevede modul de efectuare a notificărilor în conformitate cu acordul.

Articolul 35 se referă la textele autentice.

2024/0155 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Libaneză privind cooperarea dintre Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și autoritățile Republicii Libaneze competente pentru cooperarea judiciară în materie penală

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 16 alineatul (2) și articolul 85, coroborate cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și cu articolul 218 alineatul (7),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

(1) Articolele 47 și 52 din Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului[1] prevăd că Eurojust poate stabili și menține cooperarea cu autoritățile țărilor terțe pe baza unei strategii de cooperare.

(2) Articolul 56 din Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului prevede, de asemenea, că Eurojust poate transfera date cu caracter personal unei autorități a unei țări terțe, printre altele, în baza unui acord internațional încheiat între Uniune și țara terță respectivă în temeiul articolului 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) care oferă garanții adecvate în ceea ce privește protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor.

(3) În conformitate cu Decizia (UE) [XXXX] a Consiliului[2], Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Libaneză privind cooperarea dintre Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și autoritățile Republicii Libaneze competente pentru cooperarea judiciară în materie penală („acordul”) a fost semnat la [XX.XX.XXXX], sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.

(4) Acordul permite transferul de date cu caracter personal între Eurojust și autoritățile competente ale Libanului în vederea combaterii criminalității grave și a terorismului și a protejării securității Uniunii și a cetățenilor săi.

---

[1] Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO L 295, 21.11.2018, p. 138).

[2] Decizia (UE) [XXXX] a Consiliului din XX.XX.XXXX privind semnarea, în numele Uniunii, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Libaneză privind cooperarea dintre Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și autoritățile Republicii Libaneze competente pentru cooperarea judiciară în materie penală (XXXX).

(5) Acordul asigură respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene[3], în special a dreptului la respectarea vieții private și de familie, recunoscut la articolul 7, a dreptului la protecția datelor cu caracter personal, recunoscut la articolul 8, precum și a dreptului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, recunoscut la articolul 47 din cartă. În special, acordul include garanții adecvate pentru protecția datelor cu caracter personal transferate de Eurojust în temeiul acordului.

(6) Este oportun ca, în temeiul articolului 218 alineatul (7) din TFUE, Consiliul să autorizeze Comisia să aprobe, în numele Uniunii, modificările anexelor I, II și III la acord, să autorizeze Comisia să convină asupra modalităților de continuare a utilizării și stocării informațiilor care au fost deja comunicate între părți în temeiul acordului și să autorizeze Comisia să actualizeze informațiile cu privire la destinatarul notificărilor.

(7) Irlanda are obligații în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1727 și, prin urmare, participă la adoptarea prezentei decizii.

(8) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

(9) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și-a dat avizul [xxx] la data de [xx.xx.xxxx].

(10) Acordul ar trebui aprobat în numele Uniunii.

(11) În conformitate cu tratatele, este de competența Comisiei să efectueze, în numele Uniunii, notificarea prevăzută la articolul 29 alineatul (2) din acord, pentru a exprima consimțământul Uniunii de a-și asuma obligații în temeiul acordului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă, în numele Uniunii, Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Libaneză privind cooperarea dintre Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și autoritățile Republicii Libaneze competente pentru cooperarea judiciară în materie penală („acordul”).

Textul acordului este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

1. În sensul articolului 30 alineatul (2) din acord, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii cu privire la modificarea anexelor I, II și III la acord se aprobă de către Comisie, după consultarea Consiliului.

2. În sensul articolului 33 alineatul (3) din acord, Comisia este autorizată să convină asupra modalităților de continuare a utilizării și stocării informațiilor care au fost deja comunicate între părți în temeiul acordului.

3. În sensul articolului 34 alineatul (2) din acord, Comisia este autorizată să actualizeze informațiile privind destinatarul notificărilor, după consultarea Consiliului.

[3] JO C 326, 26.10.2012, p. 391.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele